

Sygn. akt IV R C 430/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Sobiech

Protokolant: Anna Szyk-Palczykowska

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2016 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy

z powództwa A. P.

przeciwko M. P.

o podwyższenie alimentów

1. alimenty od pozwanego M. P. ustalone na rzecz powoda A. P. w wysokości po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 7 maja 2010 roku w sprawie o sygn. akt II C 2048/09 podwyższa za okres od dnia 23 maja 2015 roku do 14 sierpnia 2015 roku oraz od dnia 16 sierpnia 2016 roku do kwoty po 1000 zł (tysiąc złotych) miesięcznie płatnych z góry do dnia 10 – ego każdego miesiąca do rąk powoda A. P. wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności każdej raty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. nakazuje pobrać od pozwanego M. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w sprawie,
4. wyrokowi w pkt. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt RC 430/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 maja 2015 roku (data nadania) małoletni powód A. P. zastępowany przez matkę I. P., wniósł o podwyższenie alimentów zasądzonych od ojca M. P. wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 7 maja 2010 roku w sprawie o sygn. akt II C 2048/09 z kwoty po 800 zł miesięcznie do kwoty po 1.700 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki powoda I. P. do dnia 10-tego każdego miesiąca, poczynając od dnia 1 stycznia 2015 roku.

W uzasadnieniu wskazano, że wyrokiem z dnia 7 maja 2010 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda alimenty w kwocie 800 zł miesięcznie. Po wydaniu wyroku nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda. W dacie ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego małoletni uczęszczał do szóstej klasy szkoły podstawowej. Obecnie zaś ma 17 lat i uczęszcza do drugiej klasy liceum ogólnokształcącego. Koszt utrzymania małoletniego wynosi 2.755 zł miesięcznie, a w jego skład wchodzi następujące wydatki: żywienia – 900 zł, odzież – 450 zł, lekarstwa, środki czystości – 60 zł, bilet miesięczny – 55 zł, telefon – 80 zł, podręczniki, pomoce naukowe – 70 zł, korepetycje – 120 zł, rozrywka, zajęcia sportowe –

100 zł, opłaty mieszkaniowe – 450 zł, wyjazdy – 350 zł, kieszonkowe – 120 zł. Dalej wyjaśniono, że pozwany ma ustabilizowaną sytuację życiową i nie posiada żadnych zobowiązań kredytowanych. Nadto ojciec małoletniego od 2004 roku mieszka w Wielkiej Brytanii, w związku z czym ciężar osobistych starań o utrzymanie małoletniego oraz opieka nad nim spoczywa na matce.

/pozew – k. 2-5/

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu wskazał, że powód który jest na utrzymaniu rodziców nie powinien uczestniczyć w pokrywaniu kosztów utrzymania mieszkania. Wyjaśniono również, że koszty utrzymania powoda są zawyżone.

/odpowiedź na pozew – k. 75-79/

Na rozprawie w dniu 19 września 2016 roku pełnomocnik powoda, w związku z tym iż powód od sierpnia 2015 roku do lipca 2016 roku był na wymianie międzynarodowej, wniosła o podwyższenie alimentów za ten okres z kwoty 800 zł do 2.675 zł. Wyjaśniła, że w okresie wskazanego roku udział ojca w kosztach utrzymania powoda powinien wynosić połowę rzeczywistych wydatków czyli 11.000 zł, co stanowi 975 zł miesięcznie. Pełnomocnik pozwanego oświadczył zaś, że nie zgadza się na podwyższenie alimentów do kwoty po 1.700 zł miesięcznie. Nadto matka powoda nie informowała pozwanego o planowanym wyjeździe powoda do USA.

/protokół rozprawy z dnia 19.09.2016 r. – k. 109-114/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. P. ur. (...) pochodzi ze związku małżeńskiego I. P. i M. P.. Związek małżeński rodziców powoda został rozwiązany przez rozwód, bez orzekania o winie stron, na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 7 maja 2010 roku, sygn. akt II C 2048/09. W pkt 4 wyroku Sąd Okręgowy ustalił udział M. P. w kosztach utrzymania i wychowania małoletniego wówczas A. P. na kwotę 800 zł miesięcznie.

Małoletni miał wówczas 13 lat i uczęszczał do VI klasy szkoły podstawowej. Korzystał z korepetycji z ortografii, za które matka dziecka płaciła 30 zł za godzinę. Uczęszczał również na dodatkowe lekcje z języka angielskiego, za które matka płaciła 250 zł miesięcznie. Powód miał mieć założony aparat ortodontyczny, a wizyty lekarskie kosztowały 120 zł. Udział małoletniego w opłatach mieszkaniowych wynosił ponad 500 zł miesięcznie. Koszt utrzymania powoda wynosił około 1.200 zł miesięcznie.

I. P. zatrudniona była wówczas jako doradca analityk w (...) Banku (...) i osiągała dochody w wysokości 4.500 zł netto miesięcznie. Spłacała kredyt, który byli już małżonkowie zaciągnęli na zakup działki budowlanej w kwocie 850 zł miesięcznie. Nadto pokrywała ona koszty związane z mieszkaniem w wysokości ponad 1.000 zł miesięcznie.

M. P. pracował w Wielkiej Brytanii i z tego tytułu deklarował zarobki rzędu 190 funtów tygodniowo oraz 3.600 – 3.700 zł w skali miesiąca. Pozwany spłacał 850 zł miesięcznie kredytu, który strony zaciągnęły na zakup działki budowlanej. Na utrzymanie pełnoletniej, studiującej córkiłożył 600 zł miesięcznie. W Wielkiej Brytanii wynajmował dom trzypokojowy łącznie z 2 innymi osobami. Możliwości zarobkowe pozwanego zostały przez Sąd ustalone w wysokości co najmniej 5000 zł miesięcznie.

/dowód: akta sprawy II C 2048/09; protokół z dnia 7.05.2010 r. – k. 213-218, wyrok z dnia 7.05.2010 r. wraz z uzasadnieniem – k. 219, k. 222-228, zarządzenie – k. 230/

Postanowieniem z dnia 11 lutego 2014 roku, w sprawie o sygn. akt XII Ns 24/11, Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku dokonał podziału majątku wspólnego byłych małżonków I. P. i M. P. w ten sposób, że na wyłączną własność przyznał I. P. własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w G., przy ul. (...), o powierzchni 95,3 m², z wkładem budowlanym w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. o wartości 431.300

zł. Nadto Sąd przyznał M. P. prawo własności nieruchomości stanowiącej działkę nr (...), obszaru 0.3001 ha położoną w miejscowości P., w gminie Ż., dla której Sąd Rejonowy w Kartuzach prowadzi księgę wieczystą nr (...), wartości 191.100 zł. Jednocześnie Sąd tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym byłych małżonków zasądził od I. P. na rzecz M. P. kwotę 136.065,43 zł.

/dowód: kserokopia postanowienia z dnia 11.02.2014 r. – k. 86-87, kserokopia postanowienia z dnia 3.06.2015 r. – k. 88/

Powód A. P. ma obecnie 18 lat, uczęszcza do III klasy liceum ogólnokształcącego. Od 15 sierpnia 2015 roku do 15 sierpnia 2016 roku brał on udział w rocznej wymianie młodzieży i kontynuował naukę w szkole średniej w USA. Na zakup podręczników do III klasy liceum powód wydał kwotę 300 zł, jednakże wraz z kosztami przyborów jest to kwota minimum 500 zł w przeciągu całego roku. Ostatni raz odwiedzał ojca w Wielkiej Brytanii w sierpniu 2014 roku. Obecnie powód zamieszkuje wraz z matką i partnerem matki. A. P. uczestniczy w wyjazdach wakacyjnych i feryjnych. Miesięczny koszt utrzymania powoda stanowi kwota około 1.900 zł – 2.000 zł. W skład kosztów utrzymania A. P. wchodzi m.in. żywność – 600 zł, koszt leków - 60 zł, bilet miesięczny – 55 zł, telefon – 80 zł, okresowo ortodonta - 75 zł, ubezpieczenie 50 zł, rozrywka/kieszonkowe -150 zł, wyjazdy feryjne/wakacyjne – 3.000 zł rocznie (250 zł miesięcznie), odzież – 200 zł.

/dowód: zeznania pozwanego M. P. – k. 68-72, zeznania świadka I. P. – k. 110-112, zaświadczenie z dnia 4.02.2016 r. i 16.02.2016 r. – k. 115, k. 117, zeznania powoda A. P. – k. 113, oświadczenie – k. 162-163, zaświadczenie z dnia 25.07.2016 r. – k. 180-182/

Pozwany M. P. ma 55 lat i jest z zawodu technikiem elektrykiem. Od maja 2004 roku mieszka on i pracuje w Wielkiej Brytanii jako niewykwalifikowany pracownik fizyczny. Ojciec powoda spędza wakacje za granicą. Ze związku (...) pochodzi również P. P. (1), która jest już samodzielna. W Wielkiej Brytanii pozwany mieszka wraz z partnerką w wynajmowanym mieszkaniu. Wyrokiem z dnia 26 lutego 2015 roku, w sprawie o sygn. akt IV RC 716/14, tut. Sąd uchylił z dniem 3 października 2014 roku obowiązek alimentacyjny M. P. na rzecz córki P. P. (1). Pozwany uzyskuje wynagrodzenie w wysokości około 1.000 funtów miesięcznie, co stanowi 250 funtów tygodniowo. Pozwany w 2016 roku dokonał na rzecz swojego brata darowizny samochodu marki V. rok produkcji 2004, strony wartość darowizny określiły na kwotę 4.200 zł. Pozwany ponosi następujące wydatki: czynsz 250 funtów, podatek – 55 funtów, woda – 22 funty, energia – 27 funtów, gaz – 30 funtów, żywność i ubrania – 250 funtów, skype – 9 funtów, T. P. Cyfrowy – 9 funtów, abonament TV – 12 funtów, internet i telefon – 30 funtów, ubezpieczenie -13 funtów, karnet na basen – 28 funtów.

/dowód: zeznania pozwanego – k. 68-72, zaświadczenia – k. 80-82, kserokopia umowy darowizny – k. 84-85, zeznania świadka I. P. – k. 110-112, wyrok z dnia 26.02.2015 r. – k. 190/

I. P. ma 49 lat i jest z zawodu ekonomistą. Matka powoda pracuje w banku na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony jako starszy doradca analityk klienta korporacyjnego z wynagrodzeniem 5.700 zł netto. Matka powoda w 2014 roku uzyskała dochód w wysokości 96.833,88 zł, zaś w 2015 roku w wysokości 98.720,62 zł. W okresie od 1 stycznia 2016 roku do 31 sierpnia 2016 roku I. P. uzyskała wynagrodzenie w wysokości 59.815,96 zł. Nadto jest ona właścicielką samochodu O. (...) rok produkcji 2011. W związku z wyjazdem syna na wymianę zagraniczną I. P. poniosła następujące koszty: bilety lotnicze – 5.700 zł, polisa ubezpieczeniowa – 4.000 zł, darowizny na rzecz klubu – 6.990 zł, koszt meetingu – 1.400 zł, koszt tłumaczenia dokumentów, wizy – 608 zł, koszt wpisowego – 180 dolarów, upominki dla rodzin przyjmujących powoda – 1.000 zł, dodatkowe ubezpieczenie w (...) – 600 zł, dodatkowe środki dla powoda w kwocie 400 zł miesięcznie. I. P. zamieszkuje wraz z synem i partnerem w mieszkaniu położonym w G. przy ul. (...). W skład kosztów utrzymania powyższego mieszkania wchodzi czynsz – 800 zł, energia – 360 zł co dwa miesiące oraz internet i telewizja – 120 zł, co w przeliczeniu na liczbę domowników daje kwotę 366 zł na osobę. Matka powoda na podstawie umowy z dnia 8 marca 2015 roku jest obciążona kredytem przeznaczonym na zakup mebli i wystrój wnętrza na kwotę 3.315 zł. Miesięczna kwota raty kredytu wynosi 110,50 zł, zaś ilość rat ustalono na 30.

/dowód: zeznania świadka I. P. – k. 110-112, deklaracja podatkowa za 2014 i 2015 rok – k. 118-123, k. 187-188, potwierdzenie przelewu – k. 124, k. 126, k. 129-130, k. 135, k. 137-138, k. 164-165, k. 167-168, faktura VAT – k. 139-157, k. 166, k. 173, informacja o wymiarze opłat – k. 125, rozliczenie wody – k. 127, rozliczenie kosztów ogrzewania – k. 128, umowa o kredyt – k. 131-133, polisa ubezpieczeniowa – k. 178-179, zaświadczenie o zarobkach – k. 189/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego oraz zasad doświadczenia życiowego. Sąd oparł się na dokumentach urzędowych załączonych do akt sprawy oraz na przedstawionych mu dokumentach prywatnych. Dowodom w postaci dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumentom prywatnym wyłącznie co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.). Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód, nie nasuwała zastrzeżeń i nie była kwestionowana przez strony. W ocenie Sądu te dokumenty stanowiły wiarygodne źródło zawartych w nich informacji.

Sąd przeprowadził również dowód z akt sprawy o sygn. II C 2048/09.

Sąd generalnie dał wiarę zeznaniom powoda bowiem były one spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie w innych przeprowadzonych dowodach. Oczywistym jest, że A. P. był zainteresowany w wyniku niniejszego postępowania. Nie przesądza to jednak z góry o kwestii wiarygodności jego zeznań.

Sąd dał wiarę także zeznaniom matki powoda oraz zeznaniom pozwanego w zakresie, w jakim były one spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie w innych przeprowadzonych dowodach.

Sąd nie uwzględnił paragonów przedstawionych przez matkę powoda, albowiem nie są rachunkami imiennymi i nie wiadomo na czyją rzecz zostały wystawione i przez kogo poniesione.

Podstawą roszczenia w niniejszej sprawie jest art. 138 k.r.o., który przewiduje, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. W dalszej kolejności należy jednak oprzeć się na przepisach będących w ogólności podstawą obowiązku alimentacyjnego, a więc art. 128 k.r.o, art. 133 § 1 k.r.o., w szczególności zaś art. 135 k.r.o., który przewiduje, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W doktrynie ugruntowało się stanowisko, iż aby art. 138 k.r.o. mógł znaleźć zastosowanie nie muszą wystąpić równocześnie zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i zmiany w zakresie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (por. H. Haak, Kodeks rodzinny i opiekuńczy komentarz, obowiązek alimentacyjny, Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierowania „Dom Organizatora”, Toruń 1995, s. 140).

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany wysokości zasądzonych alimentów. Przez pojęcie „stosunków” należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego jego zakresu (art. 133 i art. 135 k.r.o.). Zmiana stosunków to istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Skutkiem takich zmian jest potrzeba skorygowania zakresu obowiązku alimentacyjnego (por. wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 21 stycznia 2015 r., VI RCa 293/14).

Jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy w Sieradzu w wyroku z dnia 22 maja 2013 roku, sygn. I Ca 154/13 (LEX nr 1716697) w aspekcie przesłanki z art. 135 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego - „majątkowych możliwości zobowiązanego” - należy dokonać oceny nie z punktu widzenia rzeczywiście posiadanych i uzyskiwanych środków, lecz potencjalnych możliwości zobowiązanego w tym zakresie, przy uwzględnieniu należytej staranności, podejmowanych działań i zachowań. Jak powszechnie przyjmuje się w judykaturze, osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny,

zwłaszcza obowiązek względem swych dzieci niezdolnych jeszcze do samodzielnego utrzymania się, powinna w pełni wykorzystywać swe siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskiwania dochodów niezbędnych do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentacji. Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno - gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie.

W literaturze podkreśla się, iż z biegiem lat, a zwłaszcza wskutek dorastania dziecka zwiększają się jego potrzeby i tym samym osoby zobowiązane do jego alimentacji powinny zwiększyć swój wysiłek dla zaspokojenia tych potrzeb (T. Smyczyński, Prawo rodzinne i opiekuńcze, Warszawa 2005, s. 277).

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że zgłoszone przez powoda żądanie zwrotu kosztów związanych z pobytem w Stanach Zjednoczonych nie ma charakteru alimentacyjnego. Podkreślić należy, że istota świadczeń alimentacyjnych wiąże się z zapewnieniem uprawnionemu utrzymaniu niezbędnemu, koniecznemu, podstawowemu i bieżącemu. Wskazany wyżej wydatek związany z pobytem w Stanach Zjednoczonych matka powoda bez wątpienia poniosła, jednakże podlega on rozliczeniu pomiędzy I. P. a jej byłym mężem, a nie pomiędzy powodem a pozwanym. Powtórzyć należy raz jeszcze, że opłata za wizę czy też wpłaty na rzecz fundacji, to nie jest ten rodzaj kosztów które można zaliczyć do świadczeń należnych z tytułu alimentów. To jest kwestia ewentualnie regresu pomiędzy osobą która zapłaciła a osobą która jest zobowiązana do ponoszenia w części tych kosztów, ale nie odbywa się to poprzez ustalenie alimentów ale w ramach roszczeń regresowych. Z powyższych powodów Sąd wydatków związanych z pobytem powoda w Stanach Zjednoczonych nie uwzględnił. Wskazać należy, że w okresie kiedy A. P. przebywał w Stanach Zjednoczonych to jego koszty utrzymania, w ocenie Sądu, były ponoszone przez pozwanego w takim zakresie w jakim alimenty zasądzone w kwocie po 800 zł były wystarczające. I dlatego za ten okres Sąd nie podwyższył alimentów.

Sąd jednakże podwyższył alimenty za okres bezpośrednio od dnia wniesienia pozwu do dnia 14 sierpnia 2015 roku czyli do dnia poprzedzającego wyjazd powoda do Stanów Zjednoczonych oraz od dnia 16 sierpnia 2016 roku czyli od dnia powrotu powoda z wymiany. Powództwo za okres sprzed dnia wniesienia pozwu podlegało natomiast oddaleniu. Podkreślić należy, że strona może żądać zasądzenia alimentów zaległych w przypadku kiedy koszty utrzymania dziecka z tego okresu są niezaspokojone albo zostały zaspokojone przez inną osobę dzięki pożyczkom. Taka sytuacja w przedmiotowej sprawie nie występuje.

Rozpoznając powództwo Sąd obowiązany był zbadać, czy od daty ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego czyli od 2010 roku nastąpiła istotna i trwała zmiana okoliczności. Wskazać należy, że wówczas powód miał 13 lat. Obecnie powód jest już osobą pełnoletnią i potrzebuje zupełnie innego rodzaju wydatków. Zaznaczyć należy, że Sąd ustala poziom wydatków według stopy życiowej rodziców, a ta w przedmiotowej sprawie jest wyższa od przeciętnej.

W sprawie rozwodowej koszty utrzymania A. P. zostały ustalone przez Sąd na kwotę 1.200 zł. Wówczas wynagrodzenie matki powoda wynosiło 4.500 zł netto, pozwany zaś deklarował swoje wynagrodzenie na kwotę 3.600 zł. Zaznaczyć należy, że Sąd Okręgowy tym twierdzeniem pozwanego nie dał wiary i uznał, że M. P. z całą pewnością osiąga dochody wyższe niż deklarowane, co najmniej 5.000 zł miesięcznie. Od wskazanego orzeczenia Sądu Okręgowego żadna ze stron nie wywiodła wówczas apelacji. Wskazać trzeba, że wówczas ojciec powoda deklarował swój dochód rzędu 190 funtów tygodniowo, zaś obecnie jest to kwota wyższa – 250 funtów tygodniowo. Nadto wynagrodzenie matki powoda również znacząco wzrosło.

Zdaniem Sądu koszt utrzymania powoda stanowi kwota rzędu 1.900 – 2.000 zł miesięcznie. Na powoda przypada udział w 1/3 w kosztach utrzymania mieszkania czyli kwota 366 zł. Pozwany zakwestionował zasadność obciążania powoda kosztami utrzymania mieszkania, jednakże powód ma swoje potrzeby mieszkaniowe. Co prawda mieszkanie w którym zamieszkuje A. P. stanowi własność jego matki, ale wydatki związane z jego utrzymaniem są dzielone na wszystkich domowników i jest to wydatek związany z utrzymaniem powoda. Podkreślić należy, że koszt utrzymania powoda wskazany w pozwie jest znacznie zawyżony. W większości kwot wydatków wskazanych przez matkę powoda

nie można uznać za usprawiedliwione. Zdaniem Sądu w skład pozostałych kosztów utrzymania A. P., obecnie już pełnoletniego, wchodzi m.in. żywność – 600 zł, koszt leków - 60 zł, bilet miesięczny – 55 zł, telefon – 80 zł, okresowo ortodonta - 75 zł, ubezpieczenie 50 zł, rozrywka/kieszonkowe -150 zł, wyjazdy feryjne/wakacyjne – 3.000 zł rocznie (250 zł miesięcznie), odzież – 200 zł. Zaznaczyć należy, że kwoty w zakresie wydatków na rozrywkę/kieszonkowe, wyjazdy feryjne/wakacyjne, odzież i żywność, Sąd przyjął przy uwzględnieniu dość wysokich możliwości zarobkowych rodziców powoda. Wskazać należy, że w tym roku szkolnym wydatki na podręczniki są mniejsze, jednakże wraz z kosztami przyborów jest to kwota minimum 500 zł w przeciągu całego roku. Kwoty wskazane jako koszt korepetycji nie zostały udowodnione i nie zostały uwzględnione.

W ocenie Sądu koszt utrzymania powoda stanowi kwota około 1.900 zł - 2.000 zł. Z jednej strony powyższa kwota uwzględnia usprawiedliwione potrzeby powoda, z drugiej poziom życia jego rodziców. Zasądzona kwota 1.000 zł tytułem podwyższonych alimentów uwzględnia zwiększone wynagrodzenie pozwanego. Nie ulega wątpliwości, że obecnie pozwany jest zobowiązany do łożenia na utrzymanie tylko jednego dziecka, zaś w 2010 roku był zobowiązany do łożenia również na rzecz córki P. P. (2).

Zestawiając przedstawione wyżej usprawiedliwione potrzeby powoda A. P. z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi obojga rodziców Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec syna wyczerpuje się kwotą po 1.000 zł miesięcznie. Kwota ta odzwierciedla zakres zmiany okoliczności w porównaniu do sytuacji w momencie poprzedniego ustalania alimentów. Zasądzona kwota tytułem alimentów przekracza w pewnym zakresie połowę wydatków jednakże w ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie głównie na matce spoczywa obowiązek opieki i wychowania powoda stąd też na zasadzie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. orzeczono jak w pkt 1 sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie jako bezzasadne na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. a contrario.

Stosownie do regulacji art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w części zasądzającej alimenty nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 4 wyroku w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 22 k.p.c. mając na uwadze, że strona powodowa z mocy ustawy była od kosztów sądowych zwolniona.